

مقایسه سطح بیان ژنهای TIEG1 و SMAD7 در نمونه‌های بیوپسی تومور و حاشیه تومور در زنان مبتلا به سرطان پستان

خلاصه:

اکثر محققین سرطان از آنالیز بیان ژن برای تمایز بین سلولهای توموری و سلولهای نرمال برای اهداف تشخیصی، پیش‌آگهی و درمان استفاده می‌کنند. اکثر مطالعات یا رده‌ی سلولی توموری را با رده‌ی سلولی نرمال، و یا بافت توموری فرد مبتلا را با بافت افراد کنترل سالم مقایسه می‌کنند. اما بیان هر ژن در افراد مختلف و همچنین در بافتهای مختلف یک فرد منحصر به فرد است. به همین دلیل ما در اینجا سطح بیان ژنهای KLF10 و SMAD7 را در سلولهای توموری و سلولهای نرمال کناری بیماران سرطان پستان مقایسه کرده‌ایم. برای این منظور، ۴۰ نمونه توموری و حاشیه توموری عاری از سلولهای توموری از طریق جراحی جمع‌آوری شد. سطح بیان mRNA ژنهای KLF10 و SMAD7 در نمونه‌های توموری و حاشیه توموری بوسیله تکنیک realtime quantitative PCR بررسی شد. نتایج با نتایج مطالعات قبلی منطبق نبودند و مقایسه SMAD7 یا KLF10 به تنهایی برای تمایز بین سلولهای توموری و حاشیه توموری مفید نمی‌باشد اما آنالیز نسبت این دو ژن یعنی SMAD7/ KLF10 شاخص بهتری از بررسی هر ژن به تنهایی می‌باشد. نتیجه گرفتیم که برای تشخیص و تفسیر تغییرات سرطانی، بررسی همزمان نمونه‌های حاشیه توموری همراه با نمونه‌های توموری ضروری می‌باشد و در تشخیص و مدیریت درمان بیماران سرطانی مهم می‌باشد.

کلمات کلیدی:

KLF10, Personalized gene Expression, Real-time PCR, SMAD7, TGFβ